

2 Ιανουαρίου 2016

Ο Άγιος Γέροντας Ιωσήφ ο ησυχαστής

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#)

Image not found or type unknown

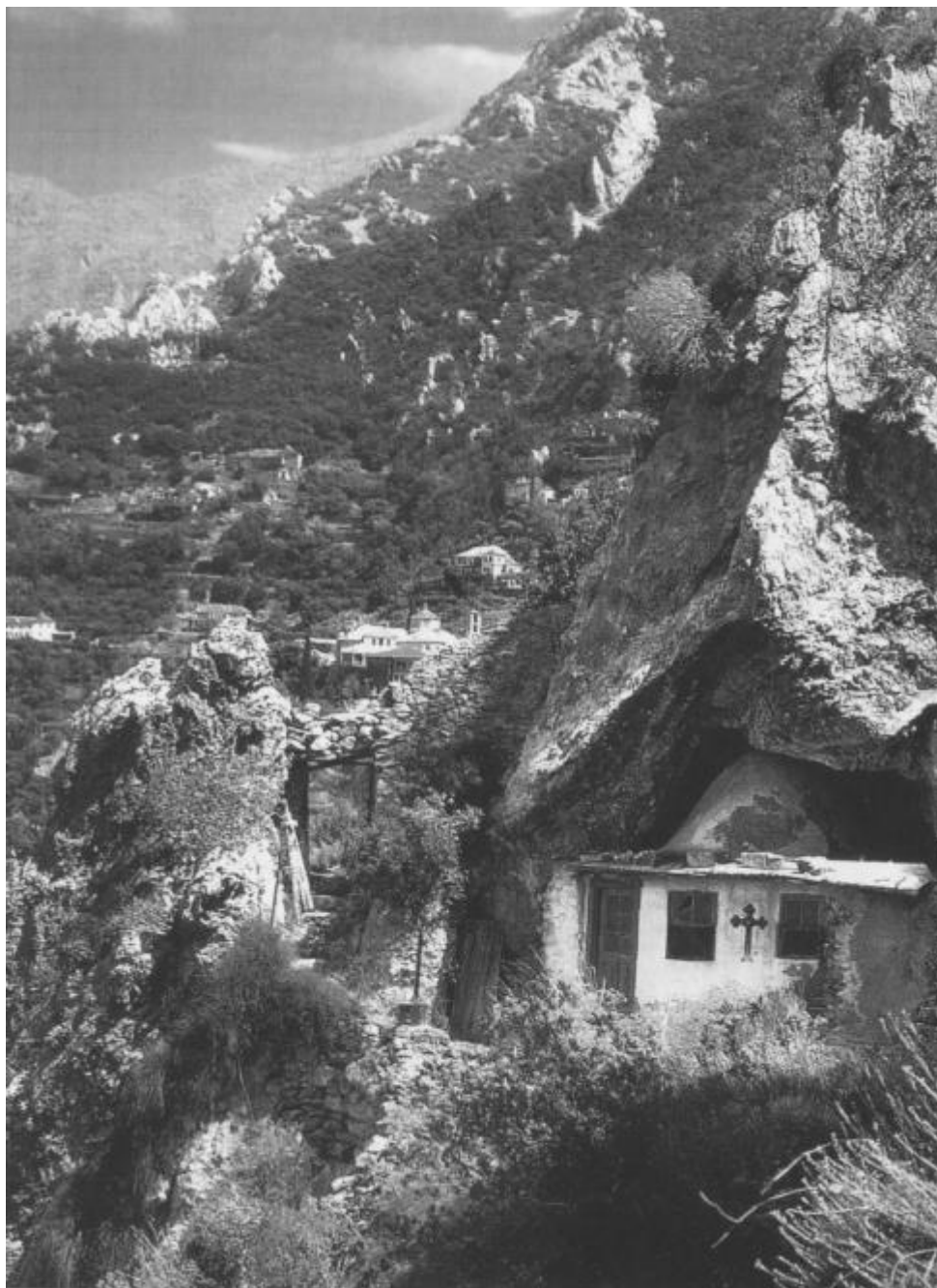

Ο Νηπτικός Πατήρ και Διδάσκαλος

Πρόλογος

Χαίρε άγιον όρος και Θεοβάδιστον,
χαίρε έμψυχε βάτε και ακατάφλεκτε,
χαίρε η μόνη προς Θεόν κόσμου γέφυρα
η μετάγουσα θνητούς προς την αιώνιον ζωήν,
χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρωσ τεκούσα
την σωτηρίαν των ψυχών ημών.

(Θεοτοκίον. Ήχος πλ. α)

Με τον υπέροχον αυτόν ύμνον παρουσιάζει η Αγία Εκκλησία μας αλληγορικώς την Παναγίαν ως νοητόν όρος, και ιδιαίτερα, ως το όρος Σινά, εκεί που ο Προφήτης Μωϋσής έλαβε τις θεοχάρακτες πλάκες του Θείου Νόμου, τις Δέκα Εντολές. Το όρος αυτό συνδέεται ακόμη περισσότερο με το θαύμα της Βάτου, της καιομένης και μη καταφλεγόμενης, την οποίαν είδε ο Προφήτης Μωυσής και η οποία εσήμαινε προφητικώς το αιεπάρθενον της Παναγίας, καθώς μέσω Αυτής θα εγεννάτο ασπόρως ο Ενανθρωπήσας Θεός Λόγος, ο νέος Μωϋσής, ο Οποίος θα έδιδε στον κόσμο τον νέον, σωτήριον Ευαγγελικόν της Χάριτος Νόμον.

Όλα όμως αυτά τα θαυμαστά έχουν σχέση με τον Παλαιόν Νόμον του Θεού. Ας έλθωμεν τώρα εις τον καιρόν της νέας Χάριτος, εις ένα άλλο άγιον όρος το οποίον

διάλεξε από όλον τον κόσμο και ξεχώρισε η Παναγία, δίδουσα εις αυτό την χάριν και ευλογία της, προκειμένου εις αυτό να δοξασθή ο Γιός της, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, από αναρίθμητες ψυχές που Αυτή η Κυρία Θεοτόκος προορίζει θαυμαστώ και οδηγεί, καθώς τούτο το βλέπουμε, κατ' αρχήν εις τον υπέροχον βίον του Οσίου Πατρός ημών Πέτρου του Αθωνίτου.

Όταν ο Όσιος, ύστερα από πολλούς πειρασμούς, κινδύνους και περιπέτειες - που παρεχωρήθησαν εις αυτόν λόγω της αναβολής πραγματοποιήσεως της υποσχέσεώς του στον Κύριον για την μοναχική του αφιέρωση - απεφάσισε να αναζητήσει εις ποίον τόπον να αφιερωθή, τότε του επαρουσιάσθη εν οράματι η Παναγία, η Οποία τον προσεκάλεσε και του είπε: «Η δική σου αφιέρωση δεν είναι δυνατόν να γίνη άλλου πουθενά ειμή εις το όρος του Άθωνος το οποίον εδιάλεξα εγώ ως ιδικόν μου ενδιαίτημα. Εις το εξής θα ονομασθή Άγιον Όρος και θα κατοικηθῆ απ' άκρου εις άκρον από αφιερωμένας ψυχάς, προς δόξαν του Υιού Μου».

Τα ίδια αυτά χαριτωμένα λόγια και οι υποσχέσεις της Παναγίας που αναφέρονται ακριβώς στον βίον του Οσίου Πατρός ημών Πέτρου του Αθωνίτου τα αναφέρει και επιβεβαιώνει στα συγγράμματά του και ο εν Αγίοις Πατήρ ημών Γρηγόριος ο Παλαμάς, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης.

Τα αναφέρουμε και πάλι εδώ, καθώς ειπώθησαν στο πρωτότυπο από την ίδια την Παναγία. Οι υποσχέσεις της Παναγίας για το Άγιον Όρος:

«Έστιν όρος επ ' Ευρώπης, κάλλιστον ομού και μέγιστον, προς Λιβύην τετραμμένον, επί πολύ τε της θαλάσσης είσω προϊόν, τούτο της γης απάσης απολεζαμένη, τω μοναχικώ πρέπον, καταγωγήιον προσκληρώσαι διέγγων έγωγε· τούτ' άρα, και ιδιαίτατον ενδιαίτημα τούτ ' αφιέρωσα εμαυτή, και Άγιον τούντεύθεν κεκλήσεταν και των επ' αυτού δε τον προς τον κοινόν ανθρώποις πολέμιον επαναιρουμένων αγώνα, προπολεμήσω διά βίου παντός· και έσομαι τούτοις άμαχος σύμμαχος, των πρακτέων υφηγητής, των μη πρακτέων ερμηνευτής, κηδεμών, ιατρός, τροφεύς, ήν άρα βούλει τροφήν τε και ιατρείαν, όση τε προς το σώμα τείνει, και τούτο συνιστά τε και λυσιτελεί, και όση το πνεύμα διανιστά τε και ρώννυσι, και μή του καλού διαπεσείν συγχωρεί· συστήσω δε άρα και τω Υιώ και Θεώ μου, οίς αν γένοιτο καταλύσαι τήδε τον βίον, των αυτοίς ημαρτημένων τελείαν εξαιτησαμένη παρ' Αυτού την άφεισιν».

Σε μετάφραση: Υπάρχει ενα όρος στην Ευρώπη, ωραιότατο μαζί και μέγιστο, κλίνον προς το νότιο μέρος, το οποίο εκτείνεται πολύ μέσα στην θάλασσα·, τούτο το Όρος το διάλεξα εγώ από όλα τα μέρη της γής ως ιδικόν μου ενδιαίτημα και αποφάσισα να το αφιερώσω στο να γίνη αρμόδιο κατοικητήριο των Μοναχών και από τώρα και στο εξής θα ονομάζεται Άγιον και όσοι κατοικήσουν σε αυτό και

θελήσουν να πολεμήσουν τον κοινό εχθρό των ανθρώπων, τον διάβολο, θα συμπολεμήσω πρώτη αυτόν και εγώ σε όλη τους την ζωή· και θα γίνω γι' αυτούς ακαταμάχητος βοηθός. Θα τους διδάξω εκείνα, τα οποία πρέπει να πράξουν και θα τους εξηγήσω εκείνα τα οποία δεν πρέπει να πράξουν. Θα είμαι γι' αυτούς προστάτης, ιατρός και τροφός φροντίζοντας για τροφή και θεραπεία, η οποία δυναμώνει την ψυχή και δεν την αφήνει να εκπέσει από το καλό και την αρετή. Και ακόμη θα συστήσω στον Υιό και Θεόν μου εκείνους, οι οποίοι θα τελειώσουν καλώς την ζωή τους σε αυτό το Όρος και θα ζητήσω από Αυτόν την τελεία συγχώρηση των αμαρτιών τους.

Ότι θαύμα μέγα είναι τα λόγια αυτά της Παναγίας! Πως να μην εκπλαγή κανείς και να μη θαυμάση την μητρική Της αγάπη, ευσπλαχνία και φροντίδα για όλον τον πιστόν ορθόδοξον χριστιανικόν λαόν αλλά και για κάθε άνθρωπον, διά να έλθη εις μετάνοιαν, επίγνωσιν και σωτηρίαν!

Όμως τα γλυκύτερα αυτά λόγια της Παναγίας ειπώθησαν κυρίως για τις αφιερωμένες ψυχές που ακολουθούν την μοναχικήν πολιτείαν, και ιδιαίτερα ακόμη τις αφιερωμένες εκείνες ψυχές που αφιερώνονται εις τον ιδικόν Της τόπον, καθώς εκείνη η ίδια η Παναγία τον ονομάζει Άγιον Όρος, έχουσα τούτο υπό την ιδίαν Της προστασίαν και φροντίδα, το οποίον και εθαυμάστωσε με τις αναρίθμητες, εκλεκτές, αφιερωμένες ψυχές που προσείλκυσε εις αυτό και θα προσελκύη έως εσχάτων, για να επαληθεύεται αυτό που είπε προφητικώς η Κυρία του Αγιωνύμου Όρους, πως: «τούτο το όρος μέλλει να πληρωθή απ' άκρου εις άκρον, προς δόξαν του Υιού Μου».

Μία από αυτές τις αφιερωμένες, εκλεκτές ψυχές του Αγίου Όρους είναι και ο Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής, ο οποίος ανεδείχθη εις εξέχουσαν, αγιορειτικήν, οσιακήν μορφήν και για τον οποίον έγράφη και το βιβλίον αυτό.

«Ους προέγνω και προώρισε, τούτους και εκάλεσε».

Στον Όσιο Γέροντα Ιωσήφ το ρητό αυτό πράγματι εφαρμόζεται διότι ως εξέχουσα, σπάνια, χαρισματική μορφή, η ίδια η Παναγία τον εκλέγει, τον καλεί, τον προορίζει και τον οδηγεί στο Περιβόλι Της ως άνθος ευωδέστατον και καρποφόρον πνευματικόν δένδρον.

Έχοντας ο Όσιος Γέρων έξ αρχής το Θείον πυρ της αγάπης και του θείου έρωτος προς τον Χριστόν μέσα στην ψυχήν του καθώς και μίαν ζέουσαν, απaráμιλλον, παραδειγματικήν αφοσίωσιν εις την Κυρίαν Θεοτόκον απεδύθη στη συνέχεια με ένθερμον, θυσιαστικόν, Θείον πόθον και ζήλον, εις εκείνους τους υπερανθρώπους, ασκητικούς αγώνας και τα παλαίσματα, ωσάν τους παλαιούς αθλητάς, των οποίων

την ισάγγελον πολιτείαν θαύμασαν οι Άγγελοι και τρόμαξαν οι δαίμονες.

Τοιουτοτρόπως και ο θαυμαστός Γέροντας Ιωσήφ διήλθεν όλον τον βίον του εις το Άγιον Όρος υπερχαριτωθείς από τον Κύριον και την Παναγίαν, καθώς η συνέχεια περιτράνωσ το απέδειξε και εισέτι το αποδεικνύει, αφού εκ των καρπών το δένδρον γινώσκεται. Με τους αδιακόπους μόχθους και κόπους του, εν μέσω των αβαστάκτων πειρασμών του διαβόλου ηγωνίσθη ανδρείως και διά της θαυμασίας, ισάγγελου, οσιακής βιοτής του έγινε μάρτυρας τη προαιρέσει, ευάρεστος τω Κυρίω και δοχείον εκλεκτόν της Χάριτος.

Οσίως λοιπόν βιώσας ο άγιος Γέροντας επληροφορήθη από την Παναγίαν ότι κατ' αυτήν ταύτην την ημέραν της Κοιμήσεώς Της, 15 Αυγούστου, θα τον παραλαβή από την πρόσκαιρον ζωήν εις την αιωνίαν και ατελεύτητον και πράγματι έτσι έγινε.

Το πόσον ευηρέστησεν τον Κύριον και την Παναγίαν φαίνεται και από το ότι μετά την κοίμησίν του ακολούθησε ολόκληρη ευλογία Θεού από τα πνευματικά του τέκνα και τους απογόνους του εντός του Αγίου Όρους, στην Ελληνική Επικράτεια, στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στην Αμερική και στον Καναδά όπου ένα από τα πλέον αγαπητά και πιστά πνευματικά του τέκνα - που ως υποτακτικός ανέπαυσε πλήρως τον Όσιο Γέροντά του με την τελεία ύπακοή του, γι' αυτό και χαριτώθηκε - ο Γέροντας Εφραίμ έχει εκεί ιδρύσει μεγάλο και θαυμαστό έργο 20 περίπου Ιερών Μονών προς τεραστίαν ωφέλειαν και στήριξιν του αποδήμου Ελληνισμού. Κοντά στα 20 αυτά πνευματικά φυτώρια που λέγονται Ορθόδοξες Ιερές Μονές αναπαύονται όχι μόνον οι απόδημοι Έλληνες αλλά και άλλες φυλές και βρίσκουν τον δρόμο για την Βασιλεία των Ουρανών. Ας έχουμε τις ευχές τους.

Προσκληθείς και παρακληθείς παρά του σεβαστού και αγαπητού μας αιδεσιμολογιωτάτου ιερέως π. Γεωργίου Τριανταφύλλου, ο οποίος τυγχάνει γέννημα και θρέμμα της γενέτειρας του Οσίου Γέροντος Ιωσήφ και μάλιστα εφημέριος του περικαλλεστάτου Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος του αυτού χωρίου «Λεύκες», όπου ο αοίδιμος Γέροντας διήλθεν την μικράν και παιδικήν του ηλικίαν, προλογίζω το βιβλίο αυτό ευχαριστώντας τον π. Γεώργιον για την τιμήν και την ευκαιρίαν που μου δίδει.

Αν και ανάξιος, τυγχάνω απόγονος πνευματικά, εκ διαδοχής μέσω του Γέροντος Εφραίμ, εγγονός του Αγίου Γέροντος Ιωσήφ, δι' αυτό και μας χαροποιεί το ότι με την παρούσαν μαρτυρίαν τιμάται ο Όσιος Γέροντας και από την ιδιαίτερη πατρίδα του ως κλέος αυτής, όπως και πέρυσι ετιμήθη από την Ιεράν Μητρόπολιν Παροναξίας, την Ιεράν Κοινοβιακήν Μονήν Ζωοδόχου Πηγής Λογγοβάρδας, από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Εκατονταπυλιανής και τις Αρχές της νήσου Πάρου.

Είναι μεγάλη ευλογία διά το χωρίον «Λεύκες» το ότι διατηρείται εις καλήν κατάστασιν η οικία όπου εγεννήθη ο μακάριος Γέροντας Ιωσήφ. Ακριβώς δε έναντι αυτής ένας ακόμη εκλεκτός γόνος των Λευκών, ο σύγχρονος μεγάλος αγωνιστής της Ορθοδοξίας Γέρων Επίσκοπος πρώην Φλωρίνης κ. Αυγουστίνος, ανήγειρε Πνευματικόν Κέντρον. Τα δύο αυτά οικήματα δεν κοσμούν απλώς την γενέτειρα των δύο αυτών ανδρών, αλλά εκπέμπουν και ελπιδοφόρα μηνύματα ζωής και σωτηρίας στους ανθρώπους όλων των εποχών.

Είθε και πάλι να έχωμεν τις ευχές και την πρεσβείαν του Γέροντος Ιωσήφ, καθώς και τις ευχές και ευλογίες του άλλου μεγάλου Γέροντος της Πάρου Φιλοθέου του Ζερβάκου παρά τους πόδας του οποίου ο π. Γεώργιος γαλουχήθηκε και ανδρώθηκε πνευματικά και ο οποίος Άγιος Φιλόθεος κατέστη εκλεκτός εργάτης του αμπελώνος του Κυρίου, κλέος της Νήσου και πανορθόδοξος Αγία μορφή.

Ο ελάχιστος † Αρχιμανδρίτης Φιλόθεος
Καθηγούμενος της εν Αγίω Όρει
Ιεράς Μονής Καρακάλλου

Εισαγωγικά

«Εάν τον Θεόν ζητήσωμεν,
φανήσεται ημίν και εάν αυτόν κατάσχωμεν,
παραμένει ημίν»**[1]**

Με το πέρασμα των χρόνων και την όλο και αυξανόμενη εκκοσμίκευση του χριστιανικού κόσμου η δίψα των αληθινών αναζητητών του Θεού για αυθεντικά ορθόδοξα πρότυπα γίνεται όλο και εντονότερη. Έτσι παρατηρείται μία στροφή σε κείμενα Ορθοδόξου Πνευματικότητας και Μυστικής εν Χριστώ ζωής. Λησμονημένες ακόμα ή και άγνωστες οσιακές μορφές που ασκήθηκαν σε κάποιο μοναστήρι ή στον αγιοτόκο Άθωνα γίνονται πρότυπα αγαπητά και οικεία στους

αγωνιζομένους σημερινούς Χριστιανούς.

Ένας τέτοιος φωτεινός αστέρας που κατηύγασε το στερέωμα της Αθωνικής Πολιτείας με την οσία ζωή του, δημιούργησε ολόκληρη ησυχαστική παράδοση και άφησε πλήθος επιγόνων είναι και ο Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής, ο οποίος έλκει την καταγωγή από το νησί της Πάρου και συγκεκριμένα από το χωριό Λεύκες.

Είναι το χωριό που με αξίωσε ο Θεός να διακονώ ως Ιερέυς επί είκοσι και πλέον χρόνια. Και επιπλέον θεωρώ μεγάλη ευλογία του Θεού το ότι κατάγομαι από την ιδιαίτερη πατρίδα αυτού του Μεγάλου Γέροντος. Περνώ από το σπίτι που γεννήθηκε σχεδόν καθημερινά, η παρουσία και οι αγώνες του με εμπνέουν και καθοδηγούν στο ιερατικό επίπονο έργο.

Και θα έλεγα με ιερή καύχηση πως δίκαια σεμνύνεται ο τόπος μας για την ιδιαίτερη τιμή να είναι η γενέτειρα αυτής της μεγάλης μορφής του Ορθοδόξου Μοναχισμού. Ταυτόχρονα όμως νοιώθω βαριά και την ευθύνη να διατηρηθεί ζωντανή η μνήμη του και η φωτεινή μορφή του να γίνει ένας οδοδείκτης που θα κατευθύνει τους σημερινούς συγχωριανούς του αλλά και τις επόμενες γενεές στον δρόμο που οδηγεί στην ένωση με τον Θεό.

Όταν βλέπω Αγιορείτες Πατέρες να έρχονται από το Περιβόλι της Παναγίας μόνο και μόνο για να δουν «την πατρική εστία» του θεοφόρου Γέροντος και να προσκυνήσουν τον τόπο που έζησε τα παιδικά του χρόνια συγκινούμαι ιδιαίτερα. Και όχι μόνο μοναχοί και ιερείς αλλά και ευλαβείς λαϊκοί προσκυνητές και μάλιστα αρκετοί νέοι έρχονται αναζητώντας τις ρίζες του θείου και ουράνιου φυτού που λέγεται Ιωσήφ ο Ησυχαστής.

Ενδιαφέρονται όχι μόνο να γνωρίσουν τον τόπο αλλά και να μάθουν κάτι το οποίο τυχόν γνωρίζουμε εμείς και δεν είναι γραμμένο στα βιβλία που εκδόθηκαν μέχρι τώρα.

Η Πάρος, και επίσημα πιά, άρχισε να τιμά το επιφανές τέκνο της οργανώνοντας δύο σημαντικές εκδηλώσεις προς τιμήν και μνήμην του μέσα στο 2006.

Η πρώτη ήταν μία διημερίδα στο Ιερό Προσκύνημα Παναγίας της Εκατονταφυλιανής στις 27 και 28 Μαΐου, στην οποία έλαβαν μέρος διάφοροι επιστήμονες και προσήλθε πλήθος κλήρου και λαού από όλη την Ελλάδα. Η διημερίδα διοργανώθηκε με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Αμβροσίου από την Ιερά Κοινοβιακή Μονή Ζωοδόχου Πηγής Λογγοβάρδας Πάρου, ενώ καθοριστική ήταν η συμβολή του φιλόλογου και συγγραφέα Νικολάου Αλιπράντη. Ακολούθησε προσκυνηματική επίσκεψη των

συνέδρων στην γενέτειρά του, όπου εντοιχίσθηκε αναμνηστική πλάκα στο σπίτι που γεννήθηκε ο όσιος Πατέρας.

Επειδή οι συγχωριανοί του επιθυμούσαν να γίνει και στο χωριό του κάποια τιμητική εκδήλωση, πραγματοποιήθηκε και στις Λεύκες παρόμοια ημερίδα στις 27 Αυγούστου στο υπαίθριο θέατρο που βρίσκεται μέσα στο δάσος του χωριού, σε μικρή απόσταση από το πατρικό του σπίτι. Την εκδήλωση αυτή διοργάνωσαν από κοινού η Ιερά Μονή Λογγοβάρδας, ο Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Λευκών και ο προοδευτικός Σύλλογος Λευκιανών.

Και στις δύο αυτές εκδηλώσεις εκλήθην ως εφημέριος του χωριού του να παρουσιάσω μία εισήγηση. Ομολογώ ότι δυσκολεύτηκα αρκετά γιατί δεν διέθετα παρόμοια εμπειρία. Δεν μπορούσα όμως και να αρνηθώ γιατί θεωρούσα καθήκον μου να δώσω το «παρών» άσχετα από το αποτέλεσμα.

Τις δύο αυτές εισηγήσεις έλαβα ευλογία από τον πνευματικό μου να δημοσιεύσω στο βιβλιαράκι αυτό. Έγιναν κάποιες βελτιώσεις που κρίθηκαν απαραίτητες για να είναι πιο άρτια και κατανοητά τα κείμενα. Διευκρινίζω από την αρχή ότι δεν πρόκειται για επιστημονικές ανακοινώσεις αλλά για απλές σκέψεις διατυπωμένες όμως με πολλή αγάπη και απέραντο σεβασμό προς το σεπτό πρόσωπο του Γέροντος Ιωσήφ.

Η σειρά που παρατίθενται εδώ τα δύο κείμενα είναι αντίθετη από αυτήν με την οποία εκφωνήθηκαν. Η πρώτη εισήγηση είναι μία προσπάθεια συντομής καταγραφής της πορείας του π. Ιωσήφ από το μέρος που γεννήθηκε στον τόπο όπου αναγεννήθηκε εν Χριστώ και ετελείωσε τον βίο του θεοφιλώς και θεαρέστως. Η δεύτερη είναι μία σταχυολόγηση των συμβουλών του μέσα από τις επιστολές του, που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, και οι συμβουλές του αυτές αναφέρονται στους πειρασμούς και στον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Έκρινα αναγκαίο να παρατεθούν και μερικά κεφάλαια που θα βοηθήσουν να κατανοηθεί περισσότερο η παρουσία του Γέροντος Ιωσήφ μέσα στον Ορθόδοξο Μοναχισμό και μάλιστα στην πιο αυθεντική του έκφραση.

Τα κεφάλαια αυτά αφορούν τον Ορθόδοξο Ησυχασμό, την νοερά προσευχή και κάποια επί πλέον στοιχεία για την υπομονή, αφού με την αρετή αυτή ασχολείται περισσότερο ο π. Ιωσήφ στα σχετικά με τους πειρασμούς.

Επιθυμία μου ήταν μέσα από τα κείμενα αυτά να μιλήσει όσο γινόταν περισσότερο ο θεοφόρος Γέροντας και γι' αυτό παρατίθενται αρκετά αποσπάσματα από τις επιστολές του. Ο λόγος του εμπνευσμένος και πλήρης Θείας Χάριτος γίνεται

γλυκύτερος «υπέρ μέλι και κηρίον». Και αυτό μου δημιουργεί την βεβαιότητα ότι όχι μόνον δεν θα κουράσει τον αναγνώστη, αλλά θα τον τέρψει ψυχικά και θα κορέσει την δίψα όσων ποθούν τον ζωντανό και γνήσιο Πατερικό λόγο.

Και από την θέση αυτή εκφράζω τις πολλές και θερμές μου ευχαριστίες στην Οσιωτάτη Γερόντισσα Νεκταρία και την ευλογημένη συνοδεία της του Ιερού Ησυχαστηρίου «Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης» Θαψανών για την αμέριστη συμπαράστασή τους στην πορεία συγγραφής και αυτού του βιβλίου μου καθώς και για την φιλολογική του επιμέλεια. Είθε ο Πανάγαθος Θεός να μνησθή της αγάπης και του κόπου εν ημέρα ανταποδόσεως. Αμήν.

Η εργασία αυτή είναι ένα πολύ μικρό λιθαράκι, μία μικρή συμβολή στον πλούτο των συγγραμμάτων που κατά καιρούς εκδόθηκαν για το πρόσωπο του θεοφόρου Γέροντος, πολλά από τα οποία μεταφράστηκαν και σε άλλες γλώσσες. Αν και πτωχή και ταπεινή η παρούσα εργασία, έκφραση όμως του πόθου και της αγάπης μας στον Όσιο Γέροντα και της επιθυμίας μας εμείς οι συγχωριανοί του να τον τιμήσουμε εκδηλώνοντας έτσι την ευγνωμοσύνη μας στο πρόσωπό του.

Από όσα γράφηκαν θα ήθελα ιδιαιτέρως να σταθώ και να μνημονεύσω την επιτυχημένη έκδοση του καθηγητού μου στο Γυμνάσιο Νικολάου Χρ. Αλιπράντη, φιλολόγου και συγγραφέα η οποία μνημονεύεται στην βιβλιογραφία.

Τον ακολουθώ με την αίσθηση ότι επιτελώ οφειλόμενο χρέος τιμής προς τον τρισμέγιστο αυτό φωστήρα της Εκκλησίας του οποίου οι θεοπειθείς ευχές είθε να βοηθούν τον καθένα μας στην προσωπική του πορεία. Η πνευματική μας άνοδος πάντοτε διευκολύνεται σημαντικά από τα φωτεινά παραδείγματα των Αγίων μας και ενισχύεται μυστικά από τις προσευχές τους.

Έγγραφα στις Λεύκες της Πάρου
15 Αύγουστου 2006
της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου
και της Κοιμήσεως του Γ. Ίωσήφ.
π. Γεώργιος Τριαντάφυλλος

Παραπομπές

1. Εγκώμιον εις Αγ. Αρσένιον τον Μεγάλον, Θεοδώρου Στουδίτου, ΕΠΕ, 18, σελ. 254. (Εάν ζητήσουμε τον Θεόν θα εμφανισθεί σε μας, και εάν τον κάνουμε κτήμα μας, θα παραμείνει μέσα μας).

(Συνεχίζεται....)